

Urnes a l'ombra del general

Amb la desaparició dels 'rasputins' del Kremlin i la previsible victòria del tàndem Ieltsin-Lèbed a la segona tanda, els neoliberals veuen la gran oportunitat d'imposar la seva reforma econòmica.

El 15% de vots que va treure Aleksandr Lèbed a la primera tanda de les eleccions presidencials russes ha arribat a aixecar més polseguera que no els sondatges que fa un any li auguraven la victòria total, la presidència. I la decepció pel quatre i escaig per cent que va treure la llista del general a les legislatives de desembre és a hores d'ara proporcional a la inquietud que ha provocat Lèbed només de posar els peus al Kremlin com a segon home fort.

Les destitucions del ministre de Defensa, Gràtxov, del vice-primer ministre, Soskovets, del cap de l'ex-KGB, Barsúkov, i sobretot del cap de la guàrdia presidencial, Korjàkov, segueixen la més pura litúrgia estalinista de la repressió. El descobriment d'un "cop d'estat" tot just després d'anunciar els cessaments s'assembla molt a les "conspiracions" dels anys 30 que servien per detenir milers "d'enemics del poble". Però aquesta vegada sense confessions ni afusellaments.

D'entrada, el desemmascarament de tants "traïdors" pel valent Lèbed semblava que era ben rebuda pel president, però finalment Ieltsin ha donat senyals que el triomf se li feia amarg fins a esdevenir drama. I és que el president no ha pogut suportar la síndrome d'abstinència d'haver de separar-se del general Korjàkov, l'home amb qui ha compartit incomptables secrets d'estat, partits de tennis i excessos etílics.

Tot indica, doncs, que el Kremlin podria tornar a decorar-se d'una tragicomèdia en què les evocacions de conspiracions a l'estil estalinista es barreassin amb records recents dels amors i desamors polítics de Ieltsin. El general Aleksandr Korjàkov no ha pas acabat d'una manera diferent de Guennadi Búrbulis, el gran "camarlenc" del Kremlin i arquitecte del desmantellament de l'URSS. I les frases encoratjadores que Ieltsin destina a Lèbed no són gaire diferents de les que president va recitar davant els qui semblaven el seus aliats etèrns, el vice-president Aleksandr Rutskoi i el patètic *speaker* del Soviet Suprem, Ruslan Khasbulàtov. Tots dos van acabar demonitzats i a la presó.

Enlluernat per un 15% de vots que necessita per perpetuar-se al poder Ieltsin no ha dubtat a desfer-se dels fidels del seu entorn i posar-se a les mans d'un home que fa només unes setmana qualificava la seva presidència de "règim de criminals i de borratxos" i que ara, com a màxima concessió, és capaç de dir que "el president, el respecto, però no me l'estimo gens".

ARXIU / EFE

L'alegria dels liberals. Els qui millor han rebut l'entrada de Lèbed al Kremlin han estat els reformistes neoliberals, promotors de l'anomenada teràpia de xoc. Són la gent que durant aquests últims quatre anys han hagut de presenciar impotents com Soskovets, Korjàkov o el primer ministre Txernomirdin mateix els prenen el poder de mica en mica.

A homes com l'ex-cap del govern Iegor Gàidar i l'ex-ministre de Privatitzacions Anatoli Txubais, no els ha passat per alt que darrere l'admiració de Lèbed pel general Pinochet hi ha també la coincidència en uns estils econòmics ultraliberals. No seria estrany, doncs, que aquests reformistes barrinessin un nou model polític per poder imposar els seus projectes, i que podria consistir a acceptar de ser tutelats per un règim pseudoautoritari del qual el tàndem Ieltsin-Lèbed seria la institució bicèfala visible. I són aquestes devocions dels neoliberals per Lèbed la cosa que més espanta Ieltsin: el president sap que un cop reelegit i superat el buit institucional podria començar una operació de setge amb l'objectiu final, si no d'enderrocar-lo, almenys de neutralitzar-lo. I ja no hi haurà Korjàkov ni Barsúkov per a ajudar-lo. Potser caldrà esperar els moviments de Ieltsin un cop s'hagi aprofitat del 15% dels vots nacional-patriòtics de Lèbed (que també intentarà d'endur-se'n el comunista Ziugànov). Segur que el president ha acarolat aquests dies les imatges del dissipat destí de Rutskoi i Khasbulàtov.

Aleksandr Lèbed. Enlluernat pel seu 15% dels vots, Ieltsin no ha dubtat a posar-se a les mans del general.

Llibert Ferri